

CONVERSES INTERGENERACIONALS (VI)

No funciona l'ordinador!

Andreu Carreras
Vilafranca del Penedès

Aviiii, aviiii, correee, vineee, no funciona l'ordinador!, diu la Glòria, la meva néta petita de deu anys.

Què passa, cuca? Què són aquests crits? Li contesto, mentre deixo de llegir el diari setmanal El 3devuit a la tauleta de fusta del menjador i m'aixeco esglaiat del sofà, per anar a la seva habitació tan ràpid com puc. Llàstima que pel camí he perdut una sabatilla...

En obrir la porta, m'he la trobo mirant fixament la fosca pantalla de l'ordinador. Asseguda en la seva cadira que li varen portar per Reis. Nova, tapissada de color blau "ducados", amb un peu de plàstic giratori que s'uneix els braços de les cinc rodes també de plàstic de nygui nyogui. Movent el seient sobre el seu eix d'esquerra a dreta i de dreta a esquerra, nerviosa, intranquil·la, impacient.

Què passa, cuca? Li repeteixo. Què t'has fet mal?

No, avi, no. És l'ordinador que no funciona. No s'engega ni fa cap sorollet. S'haurà tornat a espantillar una altra vegada com sempre.

Una mica de calma, cuca. A veure, explica'm, tu què li has fet?

Jo, res avi, veus?. No s'engega.

Ella, mentrestant, prem una i altra vegada l'interruptor de l'ordinador amb el dit índex de la seva maneta.

Ei! Para una mica noia. Si continues així pots ser sí que al final s'espantillarà del tot. Calma, cuca, calma. No et posis pas més nerviosa. Tranquil·la que junts ho arreglarem. Ja veuràs. Deixa'm provar a mi.

Baixem una mica la veu, no fóra cas que la Marta ens senti, perquè si ho fa, s'emparà molt si s'adona que el seu Pentium IV no funciona. Ja saps com és de meticulosa ella. No li agrada massa que li toquem l'ordinador i si a sobre li espantllem, malament...

De moment, haurem de fer unes petites comprovacions. Quan la pantalla o l'ordi-

nador, no s'engeguen. És, perquè no els arriba el corrent elèctric. Estàs d'acord amb mi?

Avi, jo no sé...

Doncs bé, farem la primera comprovació. Mirarem per la part del darrera si estan connectats els cables elèctrics de la pantalla com de l'ordinador.

Caram, caram. Estan tots dos connectats. Bé, seguirem amb la nostra recerca.

Glòria, cuca. M'has d'ajudar, per fer la segona comprovació. Hauries d'ajupir-te per sota de la taula de l'ordinador i mirar que els altres extrems d'aquests cables també estiguin connectats a la base elèctrica. Sobretot, vigila molt amb el teu capet. No et donis cap cop. Jo, l'altre dia em vaig fer un amb el braç d'aquest llum de sobretaula que quan em pentino, el cap encara en fa molt de mal.

Ji, Ji. Sí, avi. Jo ja vigilo, ja... Els cables estan connectats.

¿També ho estan?, Déu n'hi do, quines coses més estranyes passen...

Farem la tercera comprovació. Mira, sí està connectada la base elèctrica al endoll de corrent de la paret?

Aquí hi ha cable "suelto" per a terra, avi.

Doncs, ja està! Aquest deu ser el problema. També ha d'estar connectada la base elèctrica a l'endoll de corrent de la paret. Pots sortir ja de sota la taula, cuca. Deixa'm a mi que m'ajupiré jo ara per connectar-lo. Tu ni el toquis, perquè el corrent en molt perillós. Apa, ja està. Prova ara cuca a veure si s'encén d'una vegada l'ordinador.

Sí, avi, sí. Ja s'engega. Ja està arreglat. Que bé. Que bé...

Es pot saber que és tot aquest enrenou? Què esteu fent, tots dos tirats per terra? A què jugueu? diu l'avia

Res, nena. Responc. L'ordinador no fun-

cionava i entre la Glòria i jo ho hem arreglat, res més que això. Algú el deu haver desendollat, suposo.

I perquè no preguntes les coses abans de fer res? Sempre vas igual Andreu. Afegeix l'avia

Què vols que preguntis si l'ordinador està desendollat?

Home, bé que hem de fregar el terra o ¿no?

¿I? Quedo perplex.

No dius sempre que vigilem molt amb els cables dels aparells elèctrics? Doncs, bé, abans de passar el "motxo" li he demanat a la Marta que en acabar d'utilitzar-lo, desconnectés l'ordinador, perquè no es fes res malbé.

Apa que bé, al final a mi entre totes les dones d'aquesta casa em fareu tornar mico.

Però bé, ja que l'ordinador funciona amb normalitat, aprofitarem per connectar-nos a Internet, espero rebre un parell de missatges per e-mail i a més, visitarem una nova web: <http://www.gencat.net/probert>, que ens descobreix una mica més Catalunya: rutes, comarques, vitrina fotogràfica...

Mentrestant, el meu nét Arnau, continuava tot estirat sobre el coixí d'amunt la catifa del menjador, panxa en l'aire, com sempre, amb les dues cames recollides i les mans sota el cap, veient un vídeo de dibuixos animats de la Walt Disney Factory.

Fins la propera amics